

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 602/2014
19.06.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Т.Г., због кривичног дела прикривање из члана 221. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. И.М., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Сремској Митровици К 250/13 од 11.06.2013. године и Основног суда у Руми Кв 15/14 од 24.02.2014. године, у седници већа одржаној 19.06.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окр. Т.Г., поднет против правноснажних решења Основног суда у Сремској Митровици К 250/13 од 11.06.2013. године и Основног суда у Руми Кв 15/14 од 24.02.2014. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Сремској Митровици К 250/13 од 11.06.2013. године окр. Т.Г., на име нужних трошкова кривичног поступка за ангажовање браниоца, на терет буџетских средстава суда досуђен је износ од 229.500,00 динара, док је део захтева у износу од 19.000,00 динара одбијен као неоснован. Истим решењем наложено је рачуноводству тог суда да новчани износ из првог става диспозитива наведеног решења исплати у року од 15 дана од дана правноснажности решења на текући рачун браниоца адв. С.С.

Основни суд у Руми решењем Кв 15/14 од 24.02.2014. године одбио је као неосновану жалбу окр. Т.Г. изјављену против првостепеног решења Основног суда у Сремској Митровици.

Против наведених правноснажних решења бранилац окр. Т. Г., адв. И.М., поднео је захтев за заштиту законитости у смислу члана 485. став 1. тачка 1. и члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји "у складу са предлогом за укидање клаузуле

правноснажности и извршности и измене става 2. изреке тог решења или да укине клаузулу правноснажности и наложи Основном суду у Сремској Митровици да донесе законито решење".

Након што је примерак захтева, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је решење Основног суда у Сремској Митровици којим је одређено да се нужни трошкови кривичног поступка за ангажовање браниоца исплате на рачун браниоца незаконито и исто није подобно извршењу, чиме је учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП.

По налажењу Врховног касационог суда решењем Основног суда у Сремској Митровици којим је наложено рачуноводству суда да новчани износ на име нужних трошкова за ангажовање браниоца исплати на текући рачун браниоца адв. С.С. није повређен закон у смислу члана 441. став 4. ЗКП, имајући у виду да је окр. Т.Г. дана 10.03.2009. године овластио адв. С.С. (пуномоћје у списима, страна 47 списка), да га заступа и брани у свим правним пословима, пред свим судовима као и пред свим органима власти и трећим лицима, а нарочито да у његово име подиже и повлачи тужбене захтеве и истих се одриче, закључује поравнања, подноси све правне лекове, предлаже издавање привремених мера, предлаже и проводи извршење и предузима друге правне радње, те да у његово име за свој рачун прима новац, наплаћује рачуне и врши све врсте других наплата. Повреде из члана 441. став 4. ЗКП постојаће ако је суд одлуком о трошковима повредио закон, ако је погрешно изрекао или није изрекао одлуку о ослобађању окривљеног од дужности да накнади трошкове кривичног поступка, што овде није случај.

Осим тога, наведену повреду окривљени је истицао и у жалби изјављеној против првостепеног решења, а ванпретресно веће Основног суда у Руми које је одлучивало о изјављеној жалби, нашло је да су ти жалбени наводи неосновани и о томе на страни 2 у трећем ставу дало разлоге које и Врховни касациони суд у свему прихвата, и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Из изнетих разлога, на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић, с.р.